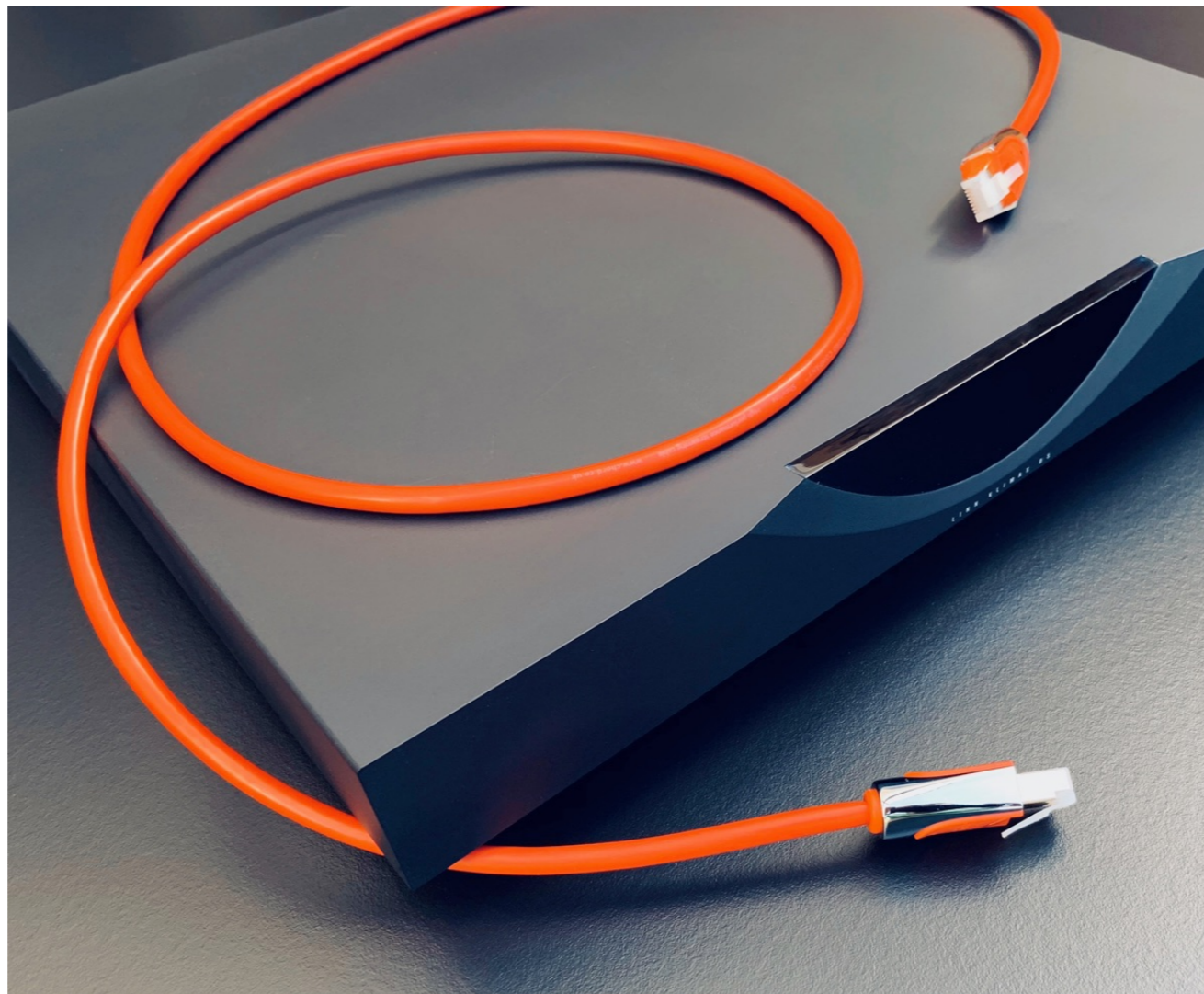

Chord Company Streaming Kabels

*Wees voorbereid
op een nieuwe verslaving*

Chord Company Streaming Kabels

Een nieuw kabelmerk is The Chord Company al lang niet meer. Sinds de 'humble beginnings' in 1985, toen oprichter Sally Gibb in de voorkamer van haar huis begon met het maken van kabels, is er veel gebeurd. Vandaag de dag worden kabels van The Chord Company over de hele wereld verkocht, en kunnen consumenten kiezen uit 7 in prijs en prestaties opklimmende series. Deze series volgen een vergelijkbare maar steeds complexer toegepaste filosofie wat betreft geleiders, geometrie en afscherming/isolatie, en - misschien wel het allerbelangrijkste - klankmatige prestaties. Luisteren is een essentieel onderdeel van de ontwikkeling van kabels bij The Chord Company, en dat is dan ook precies wat wij voor deze review hebben gedaan. Om het onszelf niet té gemakkelijk te maken kozen we voor de Streaming Kabels. Daar bestaan volgens objectivisten immers geen verschillen tussen, want...nou ja, de mantra is inmiddels wel bekend, nietwaar? Voor een onderwerp waarvan je op basis van sommige theorieën zo weinig te verwachten zou moeten hebben werd het echter een verdraaid interessante luistersessie. Lees en oordeel zelf...

Geen Ethernet kabels

Als ze het bij The Chord Company over Streaming Kabels hebben bedoelen ze 'netwerk- of ethernet kabels', maar eigenlijk ook weer niet, want ethernet kabels zijn bi-directioneel en dat zijn de Streaming Kabels van The Chord

Company niet. Dat is in principe wel iets om rekening mee te houden, al denken we niet dat er veel mensen zullen zijn die deze kabels in plaats van gewone netwerkkabels zullen gaan gebruiken. Zes van de zeven series bieden zo'n Streaming Kabel. Alleen de 'eerste stap hoger' Clearway serie niet, wat het relatief grote prijsverschil tussen de goedkoopste en één-na-goedkoopste kabel uit

deze review verklaart.

Tuned ARAY en Super ARAY

Bij een review van kabels van The Chord Company kunnen we niet om een korte uitleg van Tuned ARAY heen. Deze 'uitvinding' van The Chord Company heeft volgens henzelf - en zo'n beetje alle internationale hifi-recensenten - namelijk een diepgaand effect op de kwaliteit van de weergave. Hoe het precies werkt is lastig uit te leggen, maar we kunnen wel vertellen wat het is en wat het - volgens Chord - doet. Het is een beetje een technisch verhaal, dus wie dat niet interessant vindt kan skippen naar De Setup hieronder.

De oorsprong van Tuned ARAY ligt bij de coaxiale digitale interconnects van The Chord Company. De grootste uitdaging voor ontwerpers van coaxiale digitale kabels is dat de hele keten een impedantie moet hebben van 75Ω . Maar het is lastig om die waarde in kabels constant te houden, waardoor aan de kant van de coaxiale digitale ingang op de DAC signaalreflecties optreden die uiteindelijk de geluidskwaliteit verminderen.

Chord Company's 'kabeldokter' Nigel Finn bedacht - kort door de bocht - dat je deze reflecties misschien zou kunnen verminderen door aan de kant van de ontvanger een korte extra geleider aan de connector te monteren die alléén dáár vast zit. Het idee erachter was dat deze 'flying lead' vanwege zijn lagere weerstand de reflecties zou afvangen. Of dat ook daadwerkelijk gebeurde was moeilijk vast te stellen, maar het bleek inderdaad te werken. Door te spelen met de lengte van deze flying lead (het 'tunen') kon op het gehoor worden bepaald welke lengte ideaal was ten opzichte van de lengte van de kabel. Dit werd Tuned ARAY genoemd. Later werd deze technologie nog verder verbeterd voor de toenmalige topkabel Sarum, en de upgrade kreeg de naam Super ARAY. Deze technologie is ontwikkeld voor de Streaming Kabels van het merk, en wordt op dit moment alleen in

Luisteren

Om de eventuele verschillen in geluidskwaliteit optimaal te kunnen beluisteren kozen we voor de bekende opzet met de Linn Klimax set met Wilson Benesch Trinity luidsprekers. Dit keer zou de Linn Klimax DS streamer als bron worden gebruikt, aangestuurd via Roon, en met de Streaming Kabel tussen de Linn Klimax DS en de Netgear GS108 gigabit switch met iFi iPower voeding. De kabels werden allemaal een volle week elders in het netwerk ingezet om ze in te spelen. Ook over het nut dáárvan zijn de meningen verdeeld, maar die discussie willen we nu even niet voeren. Laten we maar zeggen dat we het risico niet wilden nemen dat het wél zinvol is maar we het desondanks niet hadden gedaan.

Omdat vergelijkende luistertesten al lastig genoeg zijn beperkten we ons tot twee tracks: Re:member van het gelijknamige album van Ólafur Arnalds, omdat we het een mooi uitgebalanceerde mix van elektronica en echte instrumenten vinden, en Jesu Meine Freude van het album The Other Side van het Tord Gustavsen Trio, omdat het een bloedmooie akoestische opname is. Beide albums werden beluisterd in ongecomprimeerd AIFF bestandsformaat met een 24bit/96kHz resolutie. Om de review af te trappen luisterden we eerst naar een standaard ethernetkabel die was gekocht de plaatselijke computergrootgrutter.

Standaard

Deze kabel ziet eruit als alle andere standaard ethernetkabels. Een zwarte mantel, en onafgeschermd kunststof connectoren die mechanisch 'vastgekrompen' zijn. Prima kabel om mee te internetten of om je netwerkprinter mee aan te sluiten. Doet het altijd, kost geen drol. Maar werkt hij ook voor muziek?

De muziek van Ólafur Arnalds versmeerde een beetje. De timing was aarzelend en er was weliswaar wat detail te horen, maar het klonk allemaal nogal droog en suf. De muziek sprankelde niet, en het diepe laag dat na

ruim 2 minuten in de muziek komt wilde niet echt de luidsprekers uit, zo leek het. Het beeld hing een beetje in een plat vlak rond en tussen de luidsprekers. De track van Tord Gustavsen bevestigde de eerdere waarnemingen. We hoorden dat het een goede opname was, met veel potentieel, maar het klonk gestremd en het pakte ons niet.

C-series

Deze keurig gebouwde en aantrekkelijk ogende kabel bevat geleiders van OFC koper die per getwist paar zijn afgeschermd met folie. De getwiste paren zijn ingebed in lichtgewicht polyetheenschuim, waarna het geheel óók nog eens is afgeschermd met een dikkere folie en afgewerkt met een mantel van dempend kunststof. De geleiders zijn aan de vergulde contacten van de connectoren gemonteerd met zilversoldeer, en de body van de connector is aangegoten om langdurige stabiliteit te garanderen.

Luisteren met de C-series was een heel ander verhaal dan met de standaardkabel. De track van Ólafur Arnalds liet meer structuur horen en er zat wat meer druk achter de klank, wat de muziek tastbaarder maakte. Ook hoorden we meer klankkleur en was het beeld opener en vloeiender, en er zat meer rust in de weergave; het vergde minder inspanning om ernaar te luisteren. Omdat er ook meer details hoorbaar waren was de ruimtelijkheid groter. Bij de piano was meer 'aanslag' te horen en de algehele dynamiek leek toegenomen. Het laag klonk voller en strakker, en de drums kwamen meer tot leven. De piano van Tord Gustavsen liet veel meer snaar en mechaniek horen, de track klonk opener, en ook hier hoorden we meer klankkleur en ruimtelijkheid. De rem was eraf, als het ware. Bekkens ritselden langer uit en de attack van het tipje van de drumstok op het bekken was duidelijker hoorbaar en puntiger. Ook leek de contrabas door een toename van de druk luider te spelen.

Shawline

De felgekleurde Shawline is de eerste kabel in deze review die voorzien is van de Tuned ARAY technologie. De geleiders zijn gemaakt van verzilverd OFC koper en zijn per paar afgeschermd met folie. De geleiders van de Shawline zijn geïsoleerd met FEP (FluorEthyleenPropyleen), een materiaal dat vergelijkbaar is met PTFE, dat ook wel bekend is onder de geregistreerde merknaam Teflon. De geleiders zijn met zilver soldeer aan de 24-karaats vergulde contacten van de connectoren gemonteerd. De body van de connectoren is aangegoten en afgeschermd met een omhulsel van zink.

Laten we er niet omheen draaien; deze kabel is een forse stap duurder dan de C-serie en zal daarom op wat meer belangstelling uit audiofielen kringen kunnen rekenen. Maar mensenlief wat een verschil! De track van Tord Gustavsen won dramatisch aan openheid en klankkleur, de bekkens kregen nu hun geelkoperen glans en de piano had zoveel meer druk dat het leek alsof we dichterbij het instrument zaten. De Shawline was neutraler dan de C-Series, maar het klonk geenszins kaal. De hoeveelheid extra informatie

was zelfs een tikje overweldigend, al waren we daar heel snel aan gewend. Bij Ólafur Arnalds was de textuur van de instrumenten duidelijker hoorbaar, instrumenten werd daardoor tastbaarder neergezet, en er was ook meer ruimte rondom te piano te horen, waardoor de beleving intiemer werd. Opnieuw een graadje meer klankkleur en rust, en vooral kleine details waren duidelijker hoorbaar, alsof de harten van de strijkstok tussendoor opnieuw waren geharst. Omdat de muziek vloeiender werd weergegeven was het opnieuw eenvoudiger om de muziek het oor in te laten lopen. De weergave werd, bij gebrek aan een geschiktere uitdrukking, muzikaler. Op dit moment begonnen we ons te realiseren dat het moeilijk zou worden om terug te keren naar een goedkopere kabel.

Epic

De Epic wordt standaard in een Tuned ARAY configuratie van 1 meter geleverd, maar andere lengtes zijn op verzoek leverbaar. De verzilverde OFC geleiders zijn volgens Chord Company beter van kwaliteit dan die in de Shawline en individueel afgeschermd met een dikkere folie. Dit is de Streaming Kabel waarmee Chord Company voor het eerst (en met succes) experimenteerde met hun Tuned ARAY technologie, die oorspronkelijk was ontwikkeld voor 75Ω coaxiale digitale kabels.

Met de Epic kregen we als het ware een dubbele dosis Shawline voorgeschoteld. Tord Gustavsen en zijn trio waren een stuk meer aanwezig in de ruimte. Er was veel meer muzikale detaillering te horen, maar zonder dat de weergave 'te wit' werd. Het laag van de contrabas leek dieper en won aan kracht, en het geheel kreeg een meer 'audiofiele' klank (wat we overigens niet per se 'muzikaler' vonden). Bij Ólafur Arnalds hoorden we meer textuur en een iets slanker laag. Over het geheel was de weergave wat spectaculairder. De Epic leek bij elektronische muziek net wat meer te overtuigen dan bij akoestische muziek.

Signature

De Signature Super ARAY is een doorontwikkeling van de Epic, maar bevat inmiddels vele verbeteringen. Zo worden dikkere geleiders toegepast, en is de geometrie van de geleiders anders van opzet. Bovendien wordt een effectiever afschermingsmateriaal gebruikt, en is deze kabel zoals de naam al verradt voorzien van de voor de Sarum ontwikkelde Super ARAY technologie.

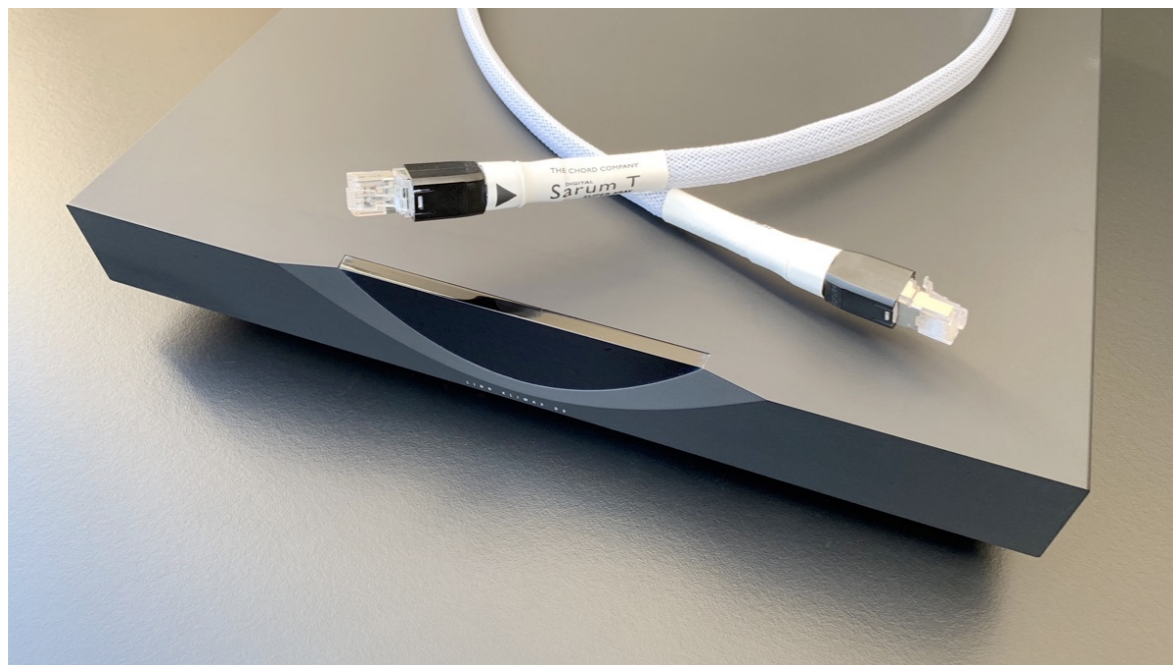
Zodra we de track van Ólafur Arnalds aanzetten keken we elkaar aan en klonk er een welgemeend "Wow!". De toename van rust en klankkleur was fors, en er was veel meer informatie zonder een spoor van scherpte. Geluiden stierven veel langer uit, en een bepaalde 'korreligheid' die we bij goedkopere kabels nog wel eens waarnemen in de 'staart' van dat

uitstervende signaal was hier volledig afwezig. De Signature Super ARAY klonk uiterst transparant en schoon, alsof je door een pas gepoetste bril kijkt. Dit was écht van een ander niveau! Het beeld werd een stuk tastbaarder en geloofwaardiger en er was meer textuur en een bijna holografische ruimtelijkheid. We gingen zodanig op in de muziek dat we in eerste instantie vergaten om na deze track over te schakelen naar Tord Gustavsen. Toen we dat uiteindelijk wél deden hoorden we een uiterst delicate maar gedecideerde muzikale presentatie. Meer realisme en rust, microdetailering waarvan we niet wisten die dat er in zat, en meer snelheid en nauwkeurigheid. De scheiding tussen geluiden was nu beter en realistischer, ze stonden nu echt los van elkaar. En er was meer energie. Die was echter niet drukkend, we konden luider spelen zonder dat het teveel van het goede werd.

Sarum T

Okee, luister, tóch even een kleine vrijwaring tussendoor. We gaan het nu hebben over de twee duurste Streaming Kabels van The Chord Company. En die kosten, hoe je het ook bekijkt, gewoon een heleboel geld. Of iemand dat eraan uit moet geven is niet aan ons, wij hadden slechts de mazzel dat we er eens goed naar konden luisteren en een oordeel konden geven over de geluidskwaliteit in vergelijking tot de minder dure kabels.

De Sarum T is een doorontwikkeling van de inmiddels legendarische Sarum kabels. Deze bijzondere kabels worden volledig met de hand gebouwd en daar zijn meerdere personen voor nodig. De geleiders die gebruikt worden zijn van oorsprong ontwikkeld voor militaire doeleinden. Dat wordt door fabrikanten soms als een wat dubieus kwaliteitsstempel gebruikt, en daar bestaat ook wel wat cynisme over, maar het is nu eenmaal een feit dat onderdelen en grondstoffen voor militaire doeleinden vaak aan extreme specificaties moeten voldoen. De geleiders in de Sarum T kabel zijn van hoogwaardig verzilverd OFC koper, en het verschil ten opzichte van de vorige versie - waar The Chord Company oorspronkelijk de Super ARAY technologie voor ontwikkelde - zit hem in het gebruik van een nieuw isolatiemateriaal. Dat werd eveneens ontwikkeld voor militaire doeleinden en heet Taylon®, vandaar de toegevoegde letter T. Dit kostbare en extreem moeilijk te verkrijgen materiaal werd oorspronkelijk alleen voor het topmodel Chord Music gebruikt, maar nu is het dus ook beschikbaar in een minder kostbare kabelserie.

Hoe de Sarum T zich verhoudt tot de vorige Sarum konden we niet uitproberen, maar ten opzichte van de Signature Super ARAY liep de verbetering in geluidskwaliteit wat ons betreft volledig in de pas met de hogere prijs. Hoe het kan weten we niet, maar de Sarum T peuterde nóg meer muziek uit de gebruikte opnames. Bij Tord Gustavsen was opeens zoveel meer van de fysieke ruimte hoorbaar dat het leek alsof iemand opeens een lamp had aangedaan, zodat we de werkelijke dimensie van de ruimte konden zien. Deze kabel bracht een extra laag in detaillering die een andere kijk op de muziek veroorzaakte, anders dan zo kunnen we het niet omschrijven. Ook bij Ólafur Arnalds was het vooral het ruimtelijke aspect dat enorm toenam. De ruimte rond de piano was beter hoorbaar, waardoor het leek alsof we er direct naast stonden en om ons heen konden kijken. De klank van de aanzwellende strijkers was schoner en subtieler, maar had ook zoveel meer textuur dat ze veel beter los te volgen waren in de mix. Dat gold overigens voor de hele opname. Kleine details in de geluiden waren opeens logischer in de context van de muziek, en er was balans en rust.

ChordMusic

De ChordMusic is de nieuwe topserie van The Chord Company. Hier werd voor het eerst gebruik gemaakt van het Taylon® dielektricum dat nu ook in de Sarum T serie beschikbaar is, en de kabel is voorzien van de Super ARAY technologie. De ChordMusic is qua toegepaste geleiders en geometrie eigenlijk gelijk aan de Sarum T, maar is veel gecompliceerder om te maken omdat hij 5 extra lagen afscherming bevat. Dat maakt hem zowel wat materiaal als manuren betreft een stuk duurder.

De muziek van Ólafur Arnalds klonk met de ChordMusic warm en analoog, het woord dat bij ons opkwam was 'buisachtig'. Er was extreem veel rust in de weergave, het klonk volledig moeiteloos en er was meer energie en focus. De Sarum T vonden we misschien net een tikje neutraler, maar we zijn niet vies van een goed gedoseerd vleugje extra klankkleur en de naam van de ChordMusic zegt eigenlijk alles: hier draaide het nog maar om één ding, en dat was de muziek. Bij Tord Gustavsen smolt ons kleine voorbehoudje over de wat neutralere Sarum T weg als sneeuw voor de zon. Hier was het de toegenomen focus op de muziek en op de ruimte die de beleving bijna levensecht maakte. De klankkleur was vol en warm, en voelde volledig natuurlijk. Dat zal voor veel luisteraars in eerste instantie misschien even wennen zijn, maar daarna is er geen weg meer terug.

Conclusies

De Streaming Kabels van The Chord Company hebben ons verrast. Hun bouwkwiteit is van hoog niveau, en hun klankmatige eigenschappen zijn verrassend consistent. The Chord Company mikt overduidelijk op klankkleur, dat is dé eigenschap die ons bij alle beluisterde kabels opviel. En dan niet in de vorm van 'kleuring', laat dat duidelijk zijn, wat dát betreft leggen deze kabels de muziek geen strobreed in de weg. Het is een beetje jammer dat het prijsverschil tussen de instapkabel van de C-Series en de duurdere Shawline vrij groot is, hoewel de stap in kwaliteit dat volledig goedmaakt. Wij denken dat de Shawline 'pound for pound' de beste prijs/kwaliteit verhouding biedt. Wat niet wegneemt dat we de duurdere

series wel degelijk beter vinden, met een 'dure maar nog betaalbare' sweet spot voor de Signature Super ARAY. Onze zeer positieve ervaringen met de twee duurste kabels uit deze review zullen ongetwijfeld enige controverser veroorzaken, daarvan zijn we ons bewust. Maar we kunnen er niet omheen: deze kabels transporteren de luisteraar naar het hart van de muziek, en daarom spelen ze dus niet alleen qua prijs 'in a league of their own'. Veel geld? Ja. Duur? Dat is 'in the ear of the beholder'. Geef The Chord Company een kans, maar wees voorbereid op een nieuwe verslaving.

Muziek en Informatie

Meer informatie en prijzen over de beschreven Chord Company streaming kabels, vind je in onze webwinkel:

[Chord Company streaming kabels](#)

Spotify

[Ólafur Arnalds - re:member](#)

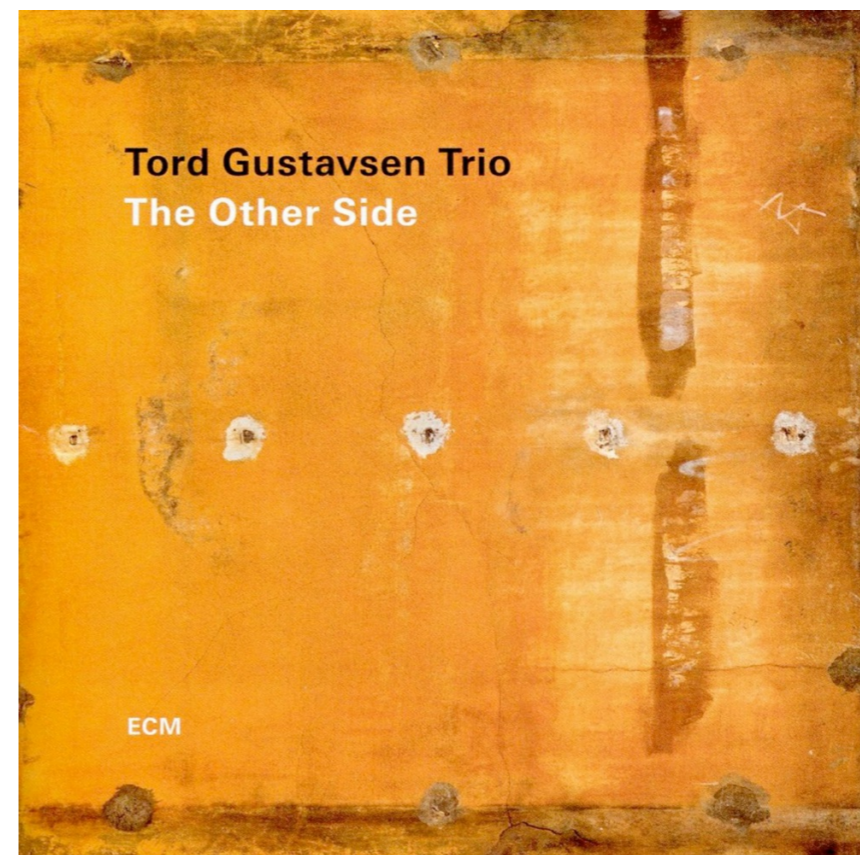
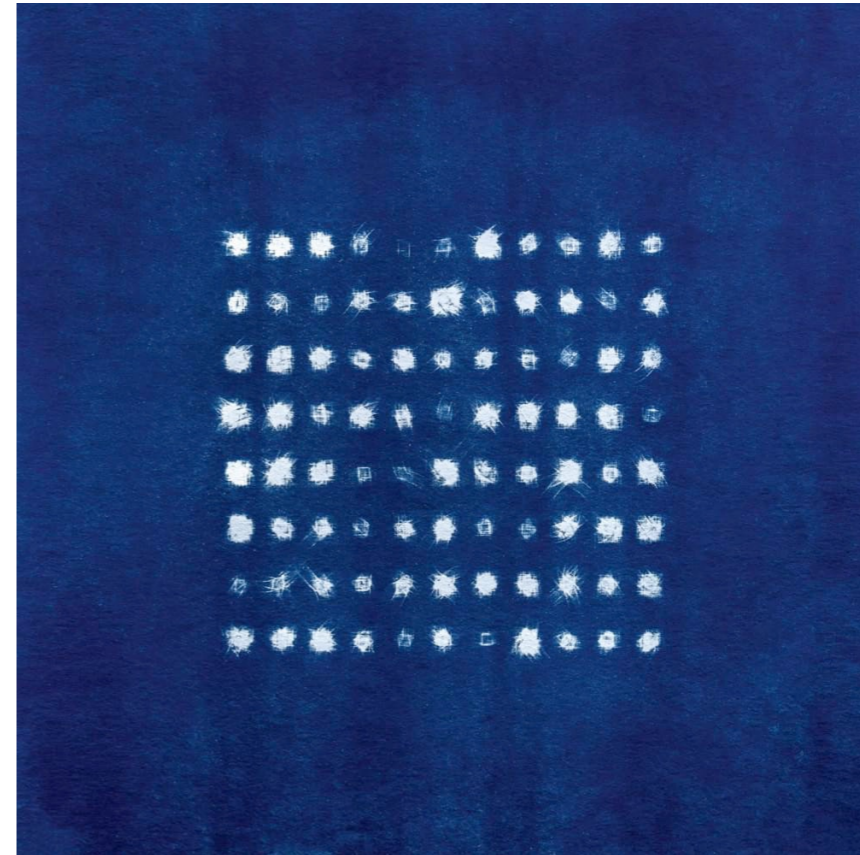
[Tord Gustavsen Trio - The Other Side](#)

Tidal

[Ólafur Arnalds - re:member \(MQA\)](#)

[Tord Gustavsen Trio - The Other Side \(MQA\)](#)

© 2018 art's excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art's excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.